

Legujabb szép

Istenes énekek.

Első: Köszönteni jöttünk oh Mária!

Második: Oh Istennek anyja, Jézusnak dajkája sat.

Harmadik: Hol vagy én szerelmes fájdalmas anyám sat.

Negyedik: Ha lelked vigasszát elvesztenéd sat.

Ötödik: Vigadjunk hát szivünkben sat.

/Andocsi táj és templom fölött Mária Jéussal angyalokkal/

BUDÁN, 1877.

Nyomatott Bagó Márton és fiánál.

I.

Az andocsi szüz Anyához

Köszönteni jöttünk oh Mária... stb.. ismert ének 13 strófával

II.

A boldogságos szüztől elváláskori bucsu versei.

Nóta: Már megyek a sirba.

Oh Istennek anyja, Jézusnak dajkája,

Mária, anyánk, Mária!... stb. 16 strófával

III.

Nóta: Hol vagy én szerelmes Jézus Krisztusom.

Hol vagy én szerelmes fájdalmas anyám,

Hol találjalak fel szomorú dajkám?

Tárd ki karjaidat, végy öledbe,

add halok meg, anyám szerelmedben... stb. 8 strófa.

IV.

Nóta: Előtted szüz anyám leborulok.

Ha lelked vigasszát elvesztenéd,

Siess bünös, siess, szent hely felé.

Itt van az oltáron, édes anyánk

Jobb karján szent fia tekint le ránk.... stb. 10 verssel.

V.

A kised Jézusról

Nóta: Meginditom nyelvemet.

Vigadjunk hát szivünkben,

Örvendjünk most lelkünkben

Mária szent Józseffel,

Eáment Jeruzsálamban.

Hogy Betlehemben értek,

Szerencsétlenek lettek,

Mert szállást ott nem kaptak,

Városból kiindultak.

A leírás a szent-írásról és a családja tájáról

1877. Bagó M.

József elszomorodott,
Máriához így szólótt,
Gyerünk hát istállóba,
A barmok pajtajába.

"ert Isten úgy akarta,
" világ megváltója,
"stállóban szülessék,
Jászolban helyeztessék.

Mikor Jézus született,
Nekünk nagy örömünk lett,
Hogy nekünk váltságunkra,
Anyánk szent fiát hozta.

Eltelik a negyven nap,
Szűz Mária tisztulhat,
Elment ő a templomba,
"egállottx az ajtóba.

Máriát beavatták,
Jézust bemutatatták,
A mennyei Atyának,
Ő lett tiszta áldozat.

Simeon hogy megtudta,
Ő is elment templomba,
Jézust karjára vette,
És őtet megölelte.

Nagy áldást tőled nyertek,
Ha megadod mit kérek,
Végre Jézus kedvébe,
Jussunk örökségébe.

Fel nyáját őrző pásztorok,
Csergedeznek a források,
De gyönyörű ez az ájjel,
Ám, tekintsetek csak széjjel.

Nézzetek Betlehem fele,
Micsoda nagy fényesség lett,
Egy csillag amint leszállott,
A pajta felett megállott.

A hold tekle fényességgel,
Siessünk el Betlehembe,
Egy angyal égből leszállott,
És örvendetes hirt hozott.

Ez csillag annak a jele,
Hogy itt annak az ideje,
Hogy született a Messiás,
Kit jövendölt Izaiás.

Mintsem felserkentsem álomból,
Egy csillag támadt Jákomból,
Álmodtam és láttam tüzet,
Megjelentett a nyád, szüzet.

Id vagyok a tűz fellegén,
Egyssercsak egy fányes legény
Hirdet glóriát s örömböt,
Hogy született üdvözítőnk.

Ez az angyal odavezet,
Minden bizonnyal bennünket,
Hol a szüz szülte magzatját,
A világnak megváltóját.

Üdvözlégy született kisdéd,
Köszöntésünk szívessen vedd,
Áldd meg minket, minden határt,
Vedd el a testi, lelki kárt.

Pásztortársim, keljetek fel,
Betlehembe menjetek el,
A kis kirájt köszönteni,
Üdvözítőnket imádni.

Ott a barmok jászolába,
Egy rongyos istállócskába,
Fakszik Urunk a jászolba,
Világ Ura, elbágyadtan.

Dicsértessék drága magzat,
Áldattassál ó, egy rajzat,
Kérjed felséges Atyánkat,
Adja meg mi koronánkat.

Te is, édes szüz Mária,
Esedezzel mennyországba,
A te gyarló népeidér,
Elkövetett bűneinkért.

Kérjük a Szentháromságot,
Adja meg a boldogságot,
Hogy mi is fönn az egetben
Dicsérhessünk véghetetlen.

"Én úgy tanultam egy énekesasszonytól;
am meg az édesaptyától... van má vagy
150 éves is..."

Tapsony, Nag F- uc, 1911, Bukharis Druce, 1912.

Ének a kisdéd Jézushoz minden szükségben.

/Dallam mint: Mostb lett a kenyér, vagy: Mária szive megvirágzott/

Kisdéd Jézusom, Tehozzád futok,
Mert segítséget máshol nem kapok;
Ezen szükségben, melyben fáradok,
Tudom jó utra általad jutok.

Oh kérlek, ment ki inségeimből,
Mert benned bizom teljes szivemből.
Nyerjek irgalmat istenségedtől,
Nyujts kegyelmeidet kegyes kezedből.

Néked áldozom bűnös lelkemet,
Néked ajánlom szenvedésemet,
Szolgálatodra adom éltemet,
S néked szentelem minden léptemet.

Teljes szivemből téged szeretlek,
Többé bűnömmel nem sebesítlek.
Bánom, hogy eddig megsértettelek,
Bocsáss meg, Jézus, szivemből kérlek!

Édes Jézusom, tisztíts meg bűnől,
Gyógyítsd meg lelkem nagy sebeiből!
Ígérem néked, hogy minden büntől
Őrzöm magamat, s rossztételektől.

Oh szép Jézusok, Téged imádlak,
Kegyes Krisztusom, szivemből áldlak!
Most jőjj el hozzám, mert igen várlak,
Félgadom, többé én meg nem bánvlak.

Adjad örökké, hogy veled éljek,
Semmi veszélytől többé ne féljek,
Szűz Máriával szemlélhesselek,
Szent angyalokkal dicsőítselek.

Hogyha eljövend életem vége,
S testem elfutja a halál mérge,
Jézus s Mária szentságes neve,
Utolsó szómnak ez legyen vége. Amen.

Felnyáját őrző pásztorok,
Csorgedeznek a források,
De gyönyörű ez az éjjel,
Ám, tekintsetek csak széjjel.

Nézzetek Betlehem fele,
Micsoda nagy fényesség lett,
Egy csillag, amint leszállott,
A pajta felett megállott.

A Hold tulle fényességgel,
Egy angyal égből leszállott,
És örvendetes hirt hozott.

Ez csillag annak a jele,
Hogy itt annak az ideje,
Hogy született a Messiás,
Kit jövendőt Izaijás.

Mintsem felsekerentsem álmomból,
Egy csillag támadt Jákomból,
Álmottam és láttam tüzet,
Megjelentett anyád szüze.

Id vagyok a tűz fellegén,
Egyszer csak egy fényes legény,
Hirdet glóriát s örömet,
Hogy született üdvözítőnk.

Ez az angyal odavezet,
Minden bizomnyal bennünket,
Hol a Szűz szülte magzatját,
A világnak Megváltóját.

Üdvözlégy született kisdéd,
Köszöntésünk szívessen vedd,
Áldd meg minket, minden határt,
Vedd el a testi, lelki kárt.

Pásztortársim, keljetek fel,
Betlehembe menjete el,
A kis Kirájt köszönteni,
Üdvözítőnket imádni.

Ott a barmok jászolába,
Egy rongyos istállócskába,
Fekszik Urunk a jászolba,
Világ ura, elbágyadtan.

Dicsértessék drága magzat,
Áldattassál, ó, egy rajzat,
Kérjed féséges Atyánkat,
Adja meg mi koronánkat.

Te is édes szűz Mária,
Esedezzél mennyországba,
A te gyarló népeidért,
Elkövetett bűneinkért.

Kérjük a Szentháromságot,
Adja meg a boldogságot,
Hogy mi is fönt az egekben
Dicsérhessünk véghetetlen.

"Egy előénekes asszonytul; annak
meg az édesaptya írta..hát leg-
alább van százötven éves"

- -

E ritkán előforduló karácsonyi
magasztaló ének szép adaptációja
mind a biblikus témának, mind a
néphagyomány és népszokásban
gyökerező többféle folklo-
risztikai anyagnak. Dallam-
szerkesztése is figyelemre méltó.

Ádventi ének.

Nóta: Lelekm lángadozva ég.

Feljözt már a szép hajnal,
Jön Gábrriel arkangyal,
Hozza az üzenetet,
Kit szüz Máriától vett.
Örüljünk tehát teljes szivünkéből,
Mert szüz Mária a mi reményünk,
A Gábrriel szavára
Lett kisdéd Jézus anyja.

Teste szült, szüz méhében,
A .megváltó ige,
És szüz keblében vagyon
Az irgalmasság teje.
Kivel neveltre a szelid bárányt,
Bűnös embereknek szabadítóját,
Már anyáknak tégdédet
Valljuk szüzességédet.

Százezerszer üdvözlégy,
Tisztaság szép alakja,
Kinek méhét a Jézus
Magának választotta.
Fogadj minket is palástod alá.
Hogy ne ártson a gonosz sátán,
Üdvözlégy élet fája,
Jézus Krisztus dajkája.

Oh egek onnan felül
Immár hatmatozzatok,
Minden igaz jó hivek,
Szüz Máriát áldjátok.
Mert szüz méhében Jézus beszállott,
Jesze gyökere megvirágzott.
Szentséges szüz Mária,
Lett kisdéd Jézus anyja.

Áldott légy oh kegyes Szüz,
Benned nem volt semmi bűz;
Isten fiának anyja,
Lettél drágalátos Szüz,
Isten malssztja, egek harmatja,
Szivedbe szállott, megárnyékozott,
Üdvözlégy szüz Mária,
Egek élő rózsája

Dicsőség az Istennek
Legyen a felségének,
Fiunak, Szentléleknek,
TiszeteletŰa szent Szűznek,
Most és mindenkor, sőt végóránkon,
Jöjj el szűz anyánk, ölelj át akkor.
Tiég legyünk örökké
Mindörökön örökké. Amen.

Szerzé Oroszi István.

- -

Karácsoni ének.

első

Nótája: Mária, Mária zöldellő fa.

Kirie! Kirie! Oh nagy Isten,
Hálát adunk neked szivből itten,
Hogy szentséges fiad leküldötted.,
És szűz Máriától születted.

Néked is imádás fiú Isten,
Ki megszántál minket ez életben;
Rongyos istállóban születtedél,
Érettünk hidegben ott szenvedtél.

Dicséret, dicsőség Szentléleknek,
Mennyen, földön lévő nagy Istennek,
Ki a szent Szűzet megárnnyékozta,
Mennyország ajtaját megnyitotta.

Néked is örvendünk szűz Mária,
Hogy lettél a Jézusnak szülő anyja;
A bűnös emberek szószólója,
Mi szegény lelkünknek pártfogója.

Betlehemben szállást nem találtál,
Mint árva gerlicze szomorkodtál,
Minden embertől elhagyattál,
Csikorgó hidegben, jaj megfáztál. Amen.

Szerzé Oroszi István.

Második.

Im a szép Szűz pólyácskába köti gyermekét,
A jászolyban helyeztetvén imigy kezdi énekét:
Aludj oh gyönyörűségem,
Látod irántad hűségem
És szűzrűségem.

Aludj, ne sirj fiam Jézus,

Méhem gyümölcse,
Menny, föld, tenger teremtője,
Szent angyalok öröme.

Lám az ökör, szamár miként reád lehelnek,
Szolgálatodra alkotott karjaim is ölelnek,
Aludj oh gyönygvirágszálom,
Jőjjön a jótevő álom,
Emlőm kínálom.

Szopod örök anyág öröm
Szüz tejcskémet,
Vedd kedvesen háladásul
Rád hulló könycskémet

-----...../a többi rész hiányzik a 14.oldaltól./

A kis
Jézus álma
/Egy régi könyv után/

⊕ Kőpólya - Roscsid - 1868

/koronás-glóriás Mária bal karján és térdén ülő kis Jézussal/
37.szám.

Pesten, 1868.

Nyomatja s kiadja Bucsánszky Alajos
/Ősz-utcza 20.szám./

- -

Názáretben, hol sz. József lakozott
Szegényes volt ama kis hajlék,
Köröskörül árnyékos pálmafák
S illatozó rózsák környezék
A kertjében hófehér liliokok-
Az ártatlansághak jelei-
Voltak a szegényes kis lakásnak
Egyedüli ékességei.

A műhelyben, hol József dolgozott,
Egyszerű rend volt, csiny és tisztaság,
Hiszen József maga rendezte így,
A ki maga a szent jámborság.

Máriának kicsi szobácskája
Oly szép volt mint égi képolna,
Jézus vala az Istennek fia
Ezen hajlék egyik lakója.

Egyszer a Szüz égi magzatával
 Kis kertében egyedül vala,
 Rózsát szedett szerelmes fiának,
 Mit köntöskéjére felraka.

Oda tüzte Jézuska keblére
 A virágot s nagy volt öröme,
 Hogy fiának az ő kis kertében,
 Szinte vagyon gyönyörúsége.

Végre leült az anya és fiu
 Beszélgettek az égiekről,
 Az Istenről, az ő angyaliról,
 És a földi szent erényekről.

Ezen közben a hét éves gyermek
 Anyja keblén elszenderedett,
 Oda bocsájtotta le szent fejét,
 És az álmom rajta erőt vett.

Szüz Mári hagyta szenderegni
 Gyöngédeden meg-megcsókolva,
 Szelid arcán örömköny szgáرزott,
 Virasztá őt reá hajolva.

Igy pihentek a kert egy gyöpágyán
 Midőn József is megérkezett,
 A ki látván Jézuskát nyugodni,
 „römében szinte reszketett.

Ő is nyomott csókot homlokára
 Mint a kisdéd hü nevelője,
 S az örömtől nek is köny toluult
 Szent arczára, mind két szemére.

Igy pihenvén a legszentebb család
 Jézuskának megnyil ajaka,
 Álmod beszél tisztán adja elő,
 Hallgatván őt József s Mária.

Első álmom

"Jaj mit látok! az ég meg van nyilva,
 Ott az Isten a legjobb Atya
 Mindkét kezét kitárja fölöttünk
 Szent áldását reánk hullajtja.

A sok angyal körülötte lebeg
 Hallod anyám a szép éneket?
 Majd minden szó a te áldott neved;
 megdicsőitenek tégedet!

Nézd, anyám, nézd! a sugár ide hat,
 Mi szent fény ez! oh mi fényesség!
 Kis lakunkat egészen betölti
 "ekem ez oly gyönyörúséges!

De az égen keresztet is látok.
 Ki írta rá az én nevemet?
 Az angyalkék virággal diszitik
 S oda integetnek engemet.

Juj! most szinte megirtóztam,
 Vérfojtokotb látok azon fán,
 Költ föl anyám, költs fel kérlek engem,
 Le se fekszem majd az éjszakán.

Ugy rettegek ama piros vértől,
 Vagy ne kelts fel hisz az én vérem
 Az én vérem hullott akeresztre
 Ezt sugja le az én Istenem.

S a mint álmát ekként elbeszélé,
 Kis ideig lecsendesedett,
 Szüz Mária költötte őt, de mély
 Álma nem szünt, sőt tartósabb lett.

Második álom

Szent Józsefnek nem fogyott csodája,
 Hogy hallotta a történetet,
 Mária is kezdett álmélkodni,
 Midőn Jézus újra beszélett!

"Nézd csak anyám! amott egy magas domb
 E sok nép megy oda, mind sirnak,
 Valaki tán meghalt, higy könyeznek
 Hogy gyászolnak és úgy jajgatnak.

Nini! ama kereszt a nevemmel
 Ott áll, ott van azon dombtetőn,
 Az égi fény körül sugározza,
 Most még sokkal véresebbé lőn.

De szép báránka van a tövében,
 Oly fehér mint a legtisztább hó,
 Az is az egekből szállott le, bár
 Nekem adná a Mindenható!

De most szent hang üté meg fülemet
 Hallod anyám? Csitt, vigyázzatok,
 Az égi szót jól meg kell értenünk;
 Mind néma csendben maradjatok!

Hallotátok? - azt mondja az Isten:
 Hogy én vagyok az a kis bárány,
 Hogy a földön egész világ lát majd,
 Ott a dombon ama keresztfán! -

Hallgasd Anyám! most ezt énekelik:
 Áldott ki az Ur nevében jó,
 Anyám! Anyám! költsetek fel engem
 Egbe megyek hiv a Teremtő".

Harmadik álom

Alig zengi el a mondottakat,
 A veriték nehéz csöppei
 Sűrűn hulltak alá homlokáról,
 Bár szent Anyja mind törölget.

Azonban a mély elszenderedés
 Ismét nyílt álommá változék,
 A kis Jézus harmadszor álmodott,
 És álmában így nyilatkozék:

Tudod Anyám az oájjfák hegyét?
 Ott voltam én barátimmal,
 Imádkoztam, mélyen szormorkodtam,
 Legkedvesebb bajtársaimmal.

Mert az egyik megcsalt ártatlanul
 Eladott a gonosz zsidóknak,
 Kik kijöttek, lánczolkak vertek rám,
 S kegyetlenül megostoroztak.

Akkor úgy fájt, de ha égre néztem,
 Vége leve szenvedéseimnek,
 Henm újra meg újra kinzatást
 Kellett kiállani testemnek.

Mikor vertek, te Anyám reszkedtél,
 Szived egészen elfogula,
 Elájultál, onnan felemeltek,
 Gondoltam, meghalt a jó Anya.

Nézd Anyám, nézd, jer velem a dombon
 Ott a kereszt, reá borulok,
 Hirt hoztak le magas mennyországból,
 Hogy a keresztben én meghalok;

Aztán hogy majd ismét fogok élni,
 Hogy e keresztrel égbe megyek,
 Megnyitni a mennyeknek kapuját
 A miér olyan sokat szenvedek.

Én leszek majd az ártatlan bárány,
Milliókat gyógyít a vérem,
Éa a kiket azzal orvosolnak,
-ennyországba magam kísérem.

Jaj Anyám! oh szerelmes dajkám,
Most haldoklok fönn a kereszten,
e siránkozz, ne keseregj értem,
Ne epekedj szenvedésemen.-

Vagy meghaltál?-jőjjetek asszonyok
Anyám itt a keresztt tövében
Összerogyott, a szive repedt meg
Fájdalamában, mély keservében!

Kelj fel Anyám, kelj fel édes ~~anyám~~ dajkám,
Fölviszlek a csillagos égbe,
Én vagyok az Istennek szent Fia
Uralkodó ott a mennyekben

Jer fel hozzám királynévá teszlek,
Készen van már a szent korona
Atyám teszi áldott szent fejedre
S ekkor ott lesz minden angyala.

Szent éneken zengik dicsőséged
Ogy engem a világra szültél,
Te a sátán hatalmát rontád el,
Midőn velem megtestesültél!

Ekkor Jézuskának a szemei
Megnyilának s fejét emelé,
Aludtam én?-kérdézé Máriát
Megcsókolván áldott szent kezét!

Igen, fiam! mélyen is aludtál
Álmaid oly csodálatosak
Nem vagy beteg? szived dobbanásit
Meghallaná, olyan hangosak.

"Nem vagyok én beteg édes Anyám
De ha talán te gyöngélkedel
Én leszek az orvos, meggyógyítlak
A mért velem annyi jót teszel.

Szüz Mária s jegyese szent József
Éveken át gondolkodának
Az álomról, míg az beteljesült.
Mig órája jött hazlálának.

Fohász

Oh kis Jézus! nekem is adj
Édes álmat szememre,
Hintsél áldást mennyországból
Ajkimnak kérésére:

Add, hogy én is megálmodjam
Milyen lészen halálom,
Hogy örökkös lakásomat
Szent egekben találom.

Szivesen fogok szenvedni
A mikép te szenvedtél,
Mert csak te vagy a ki engem
Legforróbban szerettél.

Szerelmedben fogok élni
Szent Atyád szárnya alatt;
Kinek szive a keresztnél
Fájdalmában megszakadt.

Oh Mária édes Anyám
Esedezz én érettem,
Hogy éltemnek minden prczét
Áldja meg jó Istenem.

Esedezzél, mint bünösért
A ki szánja vétkeit,
Oh Jézusom fogadd hévvel
Szivemnek érzéseit;

Légy velem ez életen át
Es ha eljő végóráim,
Vigy fel a te országodba
Ott legyen örök hazám.

Ének a kisdéd Jézushoz minden szükségben.

/Dallam mint: Mostb lett a kenyér, vagy: Mária szive megvirágzott/

Kisdéd Jézusom, Tehozzád futok,
Mert segítséget máshol nem kapok;
Ezen szükségben, melyben fáradok,
Tudom jó utra általad jutok.

Oh kérlek, ment ki inségeimből,
Mert benned bizom teljes szívemből.
Nyerjek irgalmat istenségedtől,
Nyujts kegyelmedet kegyes kezedből.

Néked áldozom bűnös lelkemet,
Néked ajánlom szenvedésemet,
Szolgálatodra adom éltemet,
S néked szentelem minden léptemet.

Teljes szívemből téged szeretlek,
Többé bűnömmel nem sebesítlek.
Bánom, hogy eddig megsértettelek,
Bocsáss meg, Jézus, szívedből kérlek!

Édes Jézusom, tisztíts meg bűnől,
Gyógyítsd meg lelkem nagy sebeiből!
Ígérem néked, hogy minden büntől
Órzöm magamat, s rossztételektől.

Oh szép Jézusom, Téged imádlak,
Kegyes Krisztusom, szívemből áldlak!
Most jőjj el hozzám, mert igen várlak,
Fogadom, többé én meg nem bántlak.

Adjad örökké, hogy veled éljek,
Semmi veszélytől többé ne féljek,
Szűz Máriával szemlélhesselek,
Szent angyalokkal dicsőítselek.

Hogyha eljövend életem vége,
S testem elfutja a halál mérge,
Jézus s Mária szentséges neve,
Utolsó szómnak ez legyen vége. Amen.

④
Egykor a szép szűz Mária, D.
Názáretnek várossába,
Várta a szombati napot,
Családjának ruhát mosott.
A kis Jézus hogy segítsen,
Szent szűz anyján, könnyébbítsen,
Ebédet vett szent Józsefnek,
A kedves nevelőjének.
A Szűzanya nagygondossan,
"osogatott szorgalmassan,
Nagyvigan énekelgetett,
Szen fiáról elmélkedett.
Ó, bárcsak jönne magzatom,
Az én kedves kis Jézusom,
Kis köntössét megmoshatnám,
Még ma meg is száríthatnám.
Kimoshatnám hófehérre,
A holnapi ünnepéjre,
Holnap leszen a Urnapja,
Szent fiam ^{napja} szentelt napja.
Míg a szent szű érvelődik,
Szent fiáról épülődik,
Kis Jézus rég mellette volt,
Angyalokkal játszadozott.
Mij közel volt a mennyország,
Hozzája az irgalmasság,

Örömében, amint nézte,
Multat, jövőt elfeledte.
Kinn az idő megváltozott,
Nagyhirtelen a szél tombolt,
Elsötétült a láthatár,
Mi lesz velem kis Jézuskám!
Az eget főlhő borítja,
Nem sűt le a napsugára,
Esik eső hegyet-völgyet,
Öntözi a száraz földet.
Fű, fa, virág élet virul,
Most csak a Szűzanya busul,
aj, mert nincs száraz ruhája.
Holnap mit ad Jézusára.

Ó, mennyei nagy Ur Isten!
Kérlek, hallgass meg kegyessen,
Süssön ki a napsugára,
Hogy adhassam Jézuskára.

A ndocs, asszonyok csoportja.

Egykor a szűz Mária,
Munka közt gondolkodva,
Imigy várt szentcsaládjára.,
Isteni szip magzatára.
A kis Jézusra.

Mos ~~ni~~érkezett, hijjába,
Mos könnyhullatásába,
Hónap az urnapja leszen,
A ruhája nem lesz készen,
Jaj, most, mit teszen!

Vendégek mennyországbul,
Jőnek látogatásro,
Hogy űteztessen fijamat,
Hófehérbe Jézuskámat?
Szép magzatamat.

Már jól elhalatt a dél,
És a Szűz magához tér,
Szűz Mária kérésére,
Szépen szárad öltözettye,
Jézus köntösse.

Esz szép nap emlékére,
A szülők örömére,
Értetek ruhátlany árvák,
Nincsen szombat, hogy ne látnák,

A nap sugárát. :/:.-az a zasszon munka közben elénekelte s eccer
egy kicsit kaptam belüle, máskor es egy kicsit; még lánka vótam-

Szárász, Benke Jánosné, 1906.

① beépítve a muzsi anyaghoz

Egykor a kis nézárétre a kis Jézus szőlős kertjében két rózsafa zöldelt virult mind a kettő összeborult. 2. Az egyik mind a hó fehér, a másik piros mind a vér Szűz Mária gyakorta ott estve reggel imádkozott. 3. Megnyilott a kert ajtaja örök igazság napala tiszta hófehér köntösbe kis Jézus azon lépett be. 4. Kis fűrészt tart kis kezében úgy lép szűz anyja elébe szűz anyjának imígy szólván megne döbény szent szűz anyám, 5. Két szál rózsát zöld lombjával a fehérből és pirosból kis fűrészel lefűrészelt abból keresztet készített. 6. Diszessen ékesítette szentséges anyjához vitte örömtől sugárzó arczal s így szólt szelid mosolygásak. 7. Nézd szűz anyám Jézusodat a te kedves magzatodat tizenhárom éves vagyok keresztet csinálni tudok. 8. Halványul Mária arcza Nagy a lelke szive harcza titkos nagy fájdalomt érzett szent fiára busan nézett. 9. Kéri Jézust önértettel szív szorongva bus könykel magzatom kérlek mond meg ezt mit jelent e rózsakereszt, 10. Anyám azér készítettem csókolj meg érette engem szent szivem éreted dobog foró lángja feléd dobog. 11. Szól akisded mosolyogva szűz anyjának csolkod adva ilyen lesz akerszt oltár kijén függök a golgotán, 12. Te vagy rózsák királynéja szent kereszt a fák királya szűz anyám ne sirj ne könyöz mind a kettőnknek sorsa ez. 13. Engem példáz piros rózsa lásd mig el nem jön az óra fehér rózs atéged példáz te majd akerszt alatt álsz. 14. Még husz esztendő van vissza mig szent vérem a föld issza szűz anyám kérlek tégedet vedd kezébe e keresztet. 15. Vidd el libánus he-

gyére kis csergő patak szélére szived lelked bánatába ülted czedrusfa árnyába. 16. Husz esztendő zöld tavaszsa ezt új életre fakasztja árva rózsák ezen nyillnak Engem és téged gyász olnak. 17. Telljesitvén Jézus szavát szent szűz a rózsakeresztfát libánus hegyére vitte czedrusfa allá ültette. 18. Azon a virulló tavasz zöld lombot és bimbót fakaszt csipke bokor lett belölle szűz Mária emlékére. 19. Melynek két színű virága pior fehér a rózsája jó keresztény rá figyelmezz Jézus rózsa keresztje ez.

⊕ beírta (Cicinc) 1914

Kis Jézuska keresztfája

Jézus gyermekkorában,
Názáret városában
Faragcsált szet Józsefféé,
Kedves nevelőjével.

Örvend lelke józsefnek,
Az isteni gyermeknek,
Álmélkodva így szóla,
Szerelmes kis Jézuska.

Mennyből örömmel nézték,
Kis Jézust körülvették,
Két rózsaszárnyu angyal,
Mosolyog mind a hajnal.

Egy lombos pálmafának
Tövében egy kis háznak,
"ebléből Szüzanyának,
Szent gondolatok szállnak.

Elkészült a szent munka,
A kis rózsza-keresztfa,
Jézus mint kis méhecske,
Szüz anyjához száll vele.

Piros arcán mosolygott
A megváltás angyala,
Nagy örömmel mutatta,
Nézd Szüzanyám, keresztfa.

Mondja a szüz Mária,
Lelkem szép mennyországá,
Mit jelent e keresztfa,
S kis Jézust megcsókolja.

Jézus anyját öleli,
Édes csolkkal illeti,
Kedves anyám megmondom,
Ez az én halálos ágykom.
Elhalványul Szüzanya,
Megdöbbent fájdalomába,
Jézust keblére zárta,
Könnyeivel áztatta.

Az ég kék bolzozatján
"eltetszett egy szivárvány,
Mosolygási valának
A mennyei Atyának.

/ezta a naivul bájos-kedves "családi képet" érdemes lenne közölni/.

A Názáreti Jézuska kis keresztjének éneke

1.

Jézus gyermekkorába,
Názáret városába,
Faracsgált Szent Józseffel,
Kedves nevelőjével.

2.

Örvend lelke Józsefnek,
Az Isteni gyermeknek,
Álmélkodva így szóla,
Szerelmem kis Jézuska.

3.

Mennyből örömmel nézték,
Kis Jézust körülvették,
Két rózsaszárnyú angyal,
Mosolygott mind a hajnal.

4.

Egy lombos pálmafának,
Tövében egy kis háznak,
Keből szüzanyának,
Szent gondolatok szállnak.

5.

Elkészült a szent munka,
A kis rózsza keresztfa,
Jézus, mind egy méhecske,
Szüzanyához szállt véle.

6.

Piros arcán mosolyga,
A megváltás hajnala,
Nagy örömmel mutatta,
Nézd, szüzanyám keresztfa,

7.

Mondja a Szüz Mária,
Lelkem szép mennyországga,
Mit jelent e keresztfa,
Kis Jézust megcsokolja.

8.

Jézus anyját öleli,
Édes csókkal illeti,
Kedves anyám megmondjam,
Ez az én halálágym.

9.

/olvashatatlan/

10.

Az ég kék boltozatján,
Feltetszett egy szivárvány,
Mosolai valának,
A mennyei atyának. Amen.

Nőzet Teresia, Titos

Történelmi ének
a kis Jézus rózsza-keresztfájából
lett vad csipkebokor.

1257.

Egykor a kis Názáretben
Kis Jézus szőlüs kertjében
Két, rózzafa zöldelt, virult,
Mind a kettő összeborult.
Az egyik mind a hó fehér,
A másik piros, mint a vér,
Szüz Mária gyakorta ott
Este reggel imádkozott.
Megnyilott a kert ajtaja,
„rök igazság nappala,
Tiszta hófehér köntösbe,
Kis Jézus azon lépett be.
Kis fűrész tart kis kezében,
Ugy lép szüz anyja elébe,
Szelid hangon imigy szólván,
„eg ne döbbenj szent szüz anyám
Két szál rózsát zöld lombjából,
A fehérből a pirosból,
Kis fűrészszel lefűrészelt.,
Abból keresztet készített,
Diszese nékeszítette,
Szentséges anyjához vitte,
Örömtől sugárzó arczczal.
Igy szólt szelid mosolygással,
Nézd szüz anyám Jézusodat,
A te kedves magzatodat,
Tizenhárom éves vagyok,
Keresztet csinálni tudok.
Halványul Mária arcza
Nagy a lelke szive harcza,
Titkos nagy fájdalmat érzett,
Szent fiára busan hézett.
Kérdi Jézust önérzettel,
Szi vszorongva bus kebellet,
Jézusom, magzatom mond meg ezt,
Mit jelent e rózs akereszt
Anyám azért készítettem,
Csókolj meg érette engem
Ilyen lesz a kereszt oltár

Kin függök majd a golgotán
 Engem példáz piros rózsa
 Lásd még el nem jön az óra
 Fehér rózsa téged példáz.
 Te majad a kereszt alatt állsz
 Még husz esztendő van vissza,
 Mig szent vérema föld issza
 Szüz anyám ne sirj, ne könnyez,
 Mind a kettőnknek sorsa ez
 Szüz anyám kérlek tégedet
 Vedd kezedbe e keresztet,
 Vidd el Libánus hegyére,
 Ültesd czedrusfa tövébe.
 Megfogadván Jézus szavát,
 Szent szüz a rózsa keresztjét,
 Libánus hegyere vitte,
 Czedrusfa alá ültette.
 Husz esztendő zöld tavasza,
 re fakasztja
 Csipkebokor lett belőle,
 Szüz Máriaemlékére
 Ez lett Jézus csipkefája,
 Fehér, piros a rózsája,
 Jó keresztény rá figyelmezze,
 Jézus rózsa-keresztje ez.

-
 Második ének

Az éhen meghalt, elhagyott özvegy
 3 árjáról
 /Közismert szövegen máshol gépelve /

-

9. Jó régen elhaladt a dél, szüz anya, hogy magához tér.
Csak egy percnek tűnt fel neki, Jézust, hogy ölelheti.
10. Künn az idő megváltozott, nagy hirtelen a szél tombolt.
Elsötétült a láthatár, mi lesz velem kis Jézuskám.
11. Az eget felhő borítja, nem süt le a nap sugara.
Esik eső, hegyet, völgyet, öntözi a szomjas földet.
12. Fu, fa, virág, éled, virul, most csak a szüz anya busul.
Jaj mert nincs száraz ruhája, holnap mit ad Jézusára.
13. Oh mennyei nagy ur Isten, kérlek halgass meg kegyesen.
Süssön ki a napod fénye, Jézusomnak köntössére.
14. A kis Jézus nagy vigadva, szüz anyját így bátorítva.
Ne szomorkodj szt. szüz anyám, van atyámnak gondja reám.
15. Eloszlott a sötét felhő, a nap szép fényben jött elő.
Szüz Mária öröme, kis Jézusnak köntössére.
16. Mire a nap leáldozott, szt. szüz mindennel rendbe volt.
Szt. jegyesét hiven várta, az estvéli vacsorára.
17. Mig a nap az égen ragyog, áldjuk a szombati napot.
Szüz Mária érdemiért, a kis Jézus köntöseért.
18. Értelek ruhátlan árva, nincs oly szombat hogy ne látna,
Ruhátok száritására, az égen a nap sugara.

Ámmen.

-2-

Negyedik ének.

A kis Jézus köntösséről.

Dallam: Egykor a kis Názáretbe,
Kis Jézus szállós kertjébe stb.....

1. Egykor a szép szüz Mária, Názáretnek városába
Várta a szombati napot, családjának ruhát mosott.
2. A kis Jézus, - hogy segítsen, Szt. szüz anyján könnyebbitzen
Ebédet vitt ... szt. Józsefnek, a kedves nevelőjének.
3. A szüz anya, nagy gondosan, mosogatott szorgalmasan,
Nagy vígan énekelgetett, szt. fiáról elmélkedett.
4. Oh bár csak jönne magzatom, az én kedves kis Jézusom.
Kis köntössét megmoshatnám, még ma megszárogathatnám.
5. Ki moshassam hó fehérre, a holnap ünnepélyre,
Holnap léssen az Ur napja, szt. fiam, megszentelt napja.
6. Mig a szt. szüz érvelődik, szt. fiáról épülődik,
Kis Jézus rég mellette volt, angyalokkal játszadozott.
7. Szt. fiát midőn meglátta, szüz szent keblére zárta.
Jézusára csókot nyomott, nem egyet, de százat adott.
8. Mily közel volt a menyország, hozzája az irgalmasság.
Örömeben a mint nézte, multat és jövőt elfelejte.

./.

Dallam: Jertek Jézus hívei

Jézus gyermekkorában Názáred városában,
Faragcsált szent József kedves nevelőjével.

Örvend lelke Józsefnek az isteni gyermeknek,
Álmélkodván így szóla, szerelmem kis Jézuska.

Anyából örömmel nézték, kis Jézust körül-vették,
Két rózsaszárnyu angyal mosolygott mint a hajnal.

Egy lombos pálmafának tövibe egy kis háznak,
Keből szüz anyának szent gondolatok szállnak.

④ *Handwritten signature*

3.

Elkészült a szent munka a kis rózsza keresztfa,
Jézus mind egy méhecske szüz anyához szállt vele.

Piros arczán mosolyga a megváltás hajnala,
Nagy örömmel mutatá ezt, nézd szüz anyám keresztfa.

Mondja a szüz Mária lelkem szép menyországa,
Mit jelent e keresztfa kis Jézust megcsókolja.

Jézus anyját öleli édes csókkal illeti,
Kedves anyám megmondjam ez az én háálágyam.

Ezt hallván a szüz anya megdöbbsent fájdalmába,
Jézust keblére zárta könyeivel áztatta.

Az ég kék boltozat/ján/ feltetszett egy szivárvány,
Mosolvai valának a mennyei atvának

A názáreti Jézuska
kis rózsakeresztjének éneke.

⊕ Köz.

/középpen kereszt/

Nóta: 14 esztendőös korába.

Jézus gyermek korában,
Názáret városában,
Faragcsált szent Józseffel,
Kedves nevelőjével.

Örvend lelke Józsefnek
Az isteni gyermeknek,
Álmélkodván így szóla:
Szerelmes kis Jézuska.

Mennyből örömmel néztek,
Kis Jézust körül vették,
Két rózsza szárnyu angyal,
Mosolygott mint ahajnal.

Egy lombos pálmafának tövében,
Egy kis háznak keblében
Szűz Anyának

Szent gondolatok szállnak.

Elkészült a szent munka,
A kis rózsakeresztfa,
Jézus mint egy méhecske,
Szűz anyjához szállt vele.

Piros arcza mosolyga,
A megváltás angyala,
Nagy örömmel mutatta,
Nézd szűz anyám, keresztfa.

Mondta a szűz Mária,
Lelkem szép menyországá,
Mit jelent e keresztfa,
S kis Jézust megcsókolta.

Jézus anyját üleli,
Édes csókkal, illeti,
Kedves anyám megmondjam,
Ez az én halál ágyam.

Ezt hallván a szűz anya,
Megdöbbsent fájdalmába,
Jézust keblére zárta,
Könnyeivel áztatta.

Az ég kék boltozatján
Feltetszett egy szivárvány,
Mosolygási valának
A mennyei Atyának.

Dallam: Jertek Jézus hívei. *Megszületéséről a sz. Mária kör.*
Jézus gyermekkorában Názáred városban, *hisz Zelenán S. Kőrösváros*
Faragcsált szent "öszef kedves nevelőjével. *XIII. László p. apyedejéről.*
Örvend lelke Józsefnek az isteni gyermeknek,
Álmélkodván így szóla, szerelmem kis Jézuska.
"enyből örömmel nézték, kis Jézust körül-vették,
Két rózsaszárnyu angyal mosolygott mint a hajnal.
Egy lombos pálmafának tövibe egy kis háznak,
Kebléből szűz anyának szent gondolatok szállnak.

⊕ *diszjelen*

Elkésült a szent munka a kis rózsza keresztfa,
Jézus mind egy méhecske szűz anyához szállt vele.

Piros arczán mosolyga a megváltás hajnala,
Nagy örömmel mutatá ezt, nézd szűz anyám keresztfa.

Mondja a szűz Mária lelkem szép menyországa,
Mit jelent e keresztfa kis Jézust megcsókolja.

Jézus anyját öleli édes csókkal illeti,
"edves anyám megmondjam ez az én háálágyam.

Ezt hallván a szűz anya megdöbbsent fájdalomába,
Jézust keblére zárta könyeivel áztatta.

Az ég kék boltozat/ján/ feltetszett egy szivárvány,
Mosolyai valának a mennyei atyának.

25

Egykor akis Názé

⊕ *leírás a szűz Mária körében a szűz Mária körében*

Egykor a kis Názáredben, Kisjézus szőlőkertjében

Kétszál rozsa zöldel virít, Mind akető öszeborul

Egyik virága piros mind a vér, Másik virág fehér mid a ho
Szűz Mária gyakorta ott, Este reggel ot imátkozot

Akisjézus a szőlőkertben, Játsszadzik örömben

Fehér és piros rozstát kifürészével lefürészelt

"s abol keresztet készítet

Meg nyilt akertnek ajtaja, Örök igazágnapala

Kis jézuska lébberajta, Ol szeliden áhitattal

Kisfűrészert tart kiskezében, Ugylép szűz anya alében

Nézd szűzanyám Jézusodat, A te kedves magzatodat

Tizenhárom éves vagyok, És keresztet csinálni tudok

Halványol Mária arca, Nagy alelke sziveharca

Titkos nagyfájdalmat érzet, Szent fiára busan nézet

Édes szűz anyám eszt azért készítetem, "solkolj meg érte engem

Szűz anya szent fiához imigy szólván, Jézssom én gyermekem

mit jelent erossafakereszt

Piros rozsa és fehérrozsa ezzenyilnak

Engem és téged gyaszolnak

Fehér rozs téged példáz, Te mad a kereszt alatt alsz

Piros rozs angem példáz, Énszenvedek a golgotán a keresztfán

"egnedöbény szent szűzanyám Ved kezembe ekeresztfát

Vid el libanus hegyere Ültesd cidrus fatövében egy kis fojopatak

szélében. Tizen három év zöld tavaszal, Ezer anyi fehér és piros bim-

bot fakaszt e keresztfa, Kinyilik a bimbo akeresztfán

Majd ha meghalok a golgotán

Eszt a keresztfát minden ember látni fogja

Emlékébenzární fogja Minden ember emlékében felragyogjon Hogy jézus

értünk szenvedet és meghalt alor.

26

Igal, Csécs Ferencné, 1920. Kézírástos levele után

⊕ kéjre a gyermek Jézusnak

Jézus gyermek korában
Názáret városában
Faragcsált Szent Józseffel,
Kedves nevelőjével

Órvend lelke Józsefnek,
Az isteni gyermeknek,
Almélkodva igyszola,
Szerelmes kisjézuska

Menyből örömel nésték,
Kis Jézust kölrül vették,
Kétt rozsa szárnyu angyal,
Mosolyok mind ahajnal

Egy lombos pálmafának,
Tövében egy kishaznak
Kebléhöl szüz anyának,
Szent gondolatok szálnak

Elkészül a szent munka,
Akis rozsa keresztfa,
Jézus mind egy kis méhecske,
Szüz anyához szált vele.

Piros arcája mosolygot,
A megváltás angyala
Nagy örömel mutata,
Nézd szüz anyám keresztfa

Mondja a szüz Maria,
Lelkem szép menyországa,
Mitjelent ekeresztfa,
Kisjézust megcsokolja

Jézus anját öleli,
Edes csolkaletti
Kedves anyám megmondja,
Esz az én halálos ágyam

El halványodot a Szüz anya,
Megdöbent fájdalmában,
Jézust keblére zárta,
Önyeivel áztata

Az ég kék boltozatján
Fel tetszet egy szivárvány
Mosolygási valának
A menyei atyának